

Köpeczi D. Boldizsár széplaki unitár. pap által tartott s a kolozsvári unitár. Colleg. könyvtárában eredeti kéziratban meglévő latin beszédből kitetszik. E beszédből az is világos, hogy e Horváth Ferencznek nem Horváth F., hanem Horváth Miklós volt az atyja.

A Simén Domokos könyvtárában is van két halotti beszéd eredeti kéziratban, melyek ugyanezt bizonyítják: Az egyik beszédet tartotta Tordátfalvi György P. Horváth Kozma felett 1745. sept. 12-én; a másikat ismeretlen szónok P. Horváth Susánna gr. Bethlen Sámuelné felett; 1747-ben. Mindkét beszédben terjedelmesen elé van adva — a kor szokása szerint — az egész családi leszármazás s mindkettőben világosan az mondatik, hogy az a Horváth Ferencz, kinek neje Balogh Kata volt, Horváth Miklósnak és Tholdalagi Borbárának volt a fia.

Ezek szerint az Apologia írója, Horváth Ferencz a P. Horváth Miklós fiának — és nem unokájának irandó.

Azt is hozzá kell adnom, hogy az Apologia író Horváth F.-nek nemcsak Horváth Kozma volt egyedüli fiu testvére, hanem Horváth Miklós is, a ki a 17. száz utolsó felében szintén elsőrendű jölteveje volt kolozsvári és tordai gymnasiumainknak.

Benczédi Gergely.

A R A N Y - K Ö N Y V .

A Dávid Ferencz-alapítványra tett kegyes adományok.

Huszonharmadik közlemény.

	fr. kr.		frt. kr
3424. Gál Dénes Ny.-Szeredá-		Szabó József M.-Madarasról	50
ból (2-szor)	5	3440. Binecz Gábor M.-Vásár-	
György Lajosné	2	helyről 1878 és 9-re	4
György Ida	1	Id. László Ferencz Gyepes-	
György Lenke	1	ről (2-or)	10
Ifj. György Lajos	1	Budapesti fiók egyházközs.	10
Molnár Sándor (4-szer)	10	A járai ekkla ez évi 2-dik	
3430. Kovácsi Antal (3-or)	5	részletében	5
Ferenczi Mózes (11-szer)	5	Ferenczi Mózes (12-szer)	4
Jánosi Gergelyné	5	Molnár Sándor (5-ször)	8
Jékei Aladár Tekéből	1	Ny.-Szeredál leányegyházk.	10
Botár János Gy.-Fejérvárról		Sz.-gericzei ekkla perselyp.	2 35
(3-szor)	4	Szabédi	2
SzinteFerencz Brassóból(3or)	4	Kovács János tanár (4-szer)	3
A Siménfalvi ekkla persalp	21	3450. Kovács Jánosné Kriza L.	
Kriza Gyula Deézsről (3-or)	5	(4-szer)	2
Szengericzéről a szüret al-		Kovács Lenke	1
kalmával több buzgó atya-		P. Horváth Borbára (3-or)	10
fiak által rendezett táncz-		A 23-dik közl. össz.	145 76
mulatságból a költségek		Hozzáadva az előbbi 22 közl.	6907 49
levonásával jött	24 70	Az alapítvány	7053 26

Midőn a fennebbi adományokat közölve, a kegyes adakozóknak szíves köszönetet mondanék, legyen szabad megújítnom kérésemet ez alapítvány gyarapítása iránt, most annyival inkább, mert tekintve azt, hogy csak hónapok választanak el azon zsinati gyűlésünkötől, mely egyszerűsmind a Dávid Ferencz nagy emlékének háromszázados évfordulati ünnepélye is lesz s melyre ez alapítvány indítványozva volt, én is elmondhatom az apostollal: „a mi idő még hátra van, igen rövid“. Valóban, ha a még hiányzó 3000 frtra gondolok, megdöbbenőleg áll előttem a kérdés: ha vajjon a hátra levő kevés idő alatt össze lehet-e azt gyűjteni, midőn négy év alatt is csak 7000 frtot birtunk e célra összegyűjteni? A reményről azonban most sem tudok lemondani; mert igaz ugyan, hogy a mi idő hátra van, igen kevés, de a kik még nem adakoztak, azok megfordítva éppen oly sokan vannak s nem akarom feltenni, hogy a midőn némely buzgó afiai 5—6-szor, sőt, mint a jelen közlemény is mutatja már 10—12-szer is adakoztak, mások és pedig a nagyobb rész éppen semmivel se kívánna járulni ez alapítványhoz, melynek becsét jelentősége is emeli, mely nem csupán anyagi szükségét pótolni, de egy erkölcsi tartozást is teljesíteni van hivatva. Sőt felteszem, hogy a kik eddig még nem járultak adományaikkal ez alapítványhoz, sietni fognak mulasztásaikat, úgy szólván, kamatostól kipótolni, hogy beteljesedjék itt is Jézusnak az evangelium munkásairól szóló gyönyörű példázata, mely szerint azoknak, a kik nap folytán vagy éppen délben állottak be a munkába, egyenlő bérök lőn a kora reggel óta hívven munkálkodókkal. Tisztelettel és szeretettel hívom fel azért ismételtten vallásközönségünk tagjait egyenként és összesen, valamint ekkleziáinkat, hogy ne hagyják most a célnál elesni ezt az ügyet, mely édes mindnyájunké. A közelgő új év újítsa meg közöttünk a buzgóságot és áldozatkészséget, hogy mondhassuk el mi is majd amaz ünnepen: az Urnak kedves esztendeje ez. Ezen kéréssel, óhajjal és reménnyel kívánok boldog új évet a Dávid Ferencz alapítvány ügybuzgó pártolóinak s nemes barátinak. Boldog új évet mindnyájunknak!

Kolozsvárt, dec. 26. 1878.

Ferencz József.

A Szerkesztőség postája:

- B. S. úrnak. Zilahon. Az ígért okmányokat bármikor szívesen fogadjuk.
 T. Bük László úrnak. Tótiban. A „Ker. Magvető“ kívánt köteteit küldjük.
 T. Varga Gy. úrnak. Halle. Kivánsága szerint fogunk eljárni.

